

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Fredericia Fæstnings militære Betydning er bleven overordentlig forringet ved den Udvikling af Forholdene, som har fundet Sted i de senere Aar. Saaledes er navnlig den indre Fæstningslinie, Citadellet, nu uden nogen som helst militær Betydning, og den ydre Fæstningsvold vil kun i ganske enkelte Undtagelsestilsælde kunne komme til at spille nogen Rolle ved Forsvaret. Ministeriet maa derfor anse det for rigtigst nu helt at opgibe Citadellet som Fæstningsværk og at bortselge de herbærende Fæstningsgrunde, af hvilke saa vel Fredericia Kommune som enkelte Privatmænd gentagne Gange have ønsket at erhverve Dele, og hvis Anvendelse i andre end militære Øjemed ogsaa antages at ville saa nogen Betydning for Byens Udvikling. Den ydre Fæstningsvold har derimod næppe for Tiden nogen betydelig Værdi, og vil formentlig kun vanskelig kunne afhændes. Da den tillige som oven for anført under enkelte Omstændigheder vil kunne saa nogen militær Betydning, har man ikke paatænkt foreløbig at søge den solgt, men ønsker man dog at erholde Bemyndigelse til at afhænde enkelte Dele af den, naar dette maatte blive hensigtsmæssigt af Hensyn til kommunale eller andre Interesser. Det er foreslaaet, at der gives Fredericia Kommune Fortøbsret til samtlige Fæstningsgrunde, hvorved man imødekommer et af Kommunen fremsat Ønske, som synes at være billigt og tillige er i Overensstemmelse med, hvad der er sket tidligere ved Nedlæggelse af Fæstningsværker.

Til § 2.

Naar Fæstningsværkerne opgives, er der ingen Grund til at opretholde de Indskrænkninger, som af Hensyn til Fæstningen

ere paalagte Ejerne af Grundene inden for Demarkationslinierne med Hensyn til Benyttelsen af deres Ejendomme, og disse Indskrænkninger bør derfor bortfalde. Herved mener man i Almindelighed at burde følge de samme Grundsaetninger, som tidligere have været gjort gældende, saaledes ved Ophævelsen af de Servitutter, der hvilede paa Demarkationsterretnet ved Kjøbenhavn, navnlig at den Værdiforhøjelse, som Grundene faa, deles mellem Staten og de paagældende Ejere. Naar man dog her har foreslaaet, at de Indskrænkninger, der hvile paa Grundene uden for den ydre Fæstningsvold, skulle ophæves uden Bederlag, da hidrører dette fra, at disse Grunde ikke kunne ventes bebyggede i en overfluelig Fremtid, saaledes at de paa dem hvilende Servitutter ikke forringe deres Værdi i nogen væsentlig Grad. Af dette Hensyn lod man formentlig ogsaa lignende Servitutter bortfalde uden Bederlag, da Nyborg Fæstning nedlagdes. Derimod ville de Grunde, der ligge inden for Citadellens Demarkationslinie stige ret betydeligt i Værdi, naar de dem paalagte Indskrænkninger ophæves, og er det derfor foreslaaet, at Ejerne skulle erlægge et Bederlag herfor.

Til § 3.

De Grunde, hvorpaa Fæstningsværkerne ere opførte, ere ikke skildsatte, og erlægges der ikke Stats- og Kommuneskatter af disse. Dette Forhold bør ophæves, efterhaanden som Grundene sælges og overgaa i privat Eje, og er der derfor i Forslaget optaget hertil sigtende Bestemmelser, som ere ganske de samme, som i sin Tid vedtoges ved Lov af 26de Februar 1869 for de Grunde, der ved Nyborg Fæstnings Nedlæggelse overgik til privat Eje.